

ХРИСТО ФОТЕВ
...НО НИЩО НЕ Е ПОВЕЧЕ...

chitanka.info

*...Но нищо не е повече след въздуха
от нашето страдание...
О, болници!
И ний, които дишаме в леглата им.
Ний сричаме мъчителната азбука
на болката... И гледаме в часовника!
В прозорците е по-добре да гледаме.
В студеното, лъчисто милосърдие
на техните квадрати... И не казвайте,
че е случайно нашето страдание,
че болката ще ни превърне в ангели,
защото ще умра от отвращение!
Когато сме щастливи, ний се плашиме.
Убиваме ний крехкото си щастие.
Зазиждаме се в жалките си навици —
в оная тъмна орбита на мъртвите,
най-мъртвите... И нашето присъствие
е толкова случайно... Как убиваме
слуха си — и как лъжее очите си!
Насилваме си устните — не вярваме
в езика на сърцата си...*

*Най-страшното
не е смъртта ни, може би ужасното
е, че сме приживе във тъмната ѝ пластика!
Но нека никого не обвиняваме!
Виновните сме ний! Здравей, мълчание!
И коронясай устните ни... Моля те,
душа, не се навеждай през прозореца.)
Да сме достойни ний за нашето
страдание!
Да разгадаем шифъра му... Знаците
са пълни с тъй спасително значение!
В какво — да разберем ний — сме сбъркали
и на какво сме изменили! Трябва ний*

*отново да се помириме с времето!
И жаждата възседнала телата ни,
ще ни спаси... Да стъпваме внимателно!
И само до прозореца. Да слушаме
дъжда във тишината на прозореца,
за да не видим някой ден потресени,
печални, изумени, неподготвени
безмилостното бягство на дърветата,
на птиците,
на мравките,
на въздуха...*

И кой ще ни научи на смирение!

*Как ми е нужно нечие мълчание
във тая нощна и бургаска болница,
в хирургията — в стая номер четири,
на първото легло...(А във душата ми
се утаява споменът за скалпела.)
Над мен — тъй ниско — погледът на майка ми
и аз — в една сълза неописуема...
Тогава там, тъй късно — на разсъмване
си спомних и заплаках аз за другите!...*

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.